

Мій Харкове рідний і милий

У тебе, о мій Харкове рідний і милий,
величний, прекрасний, як Божий злеторрад,
у тебе і осмі протруток сапцевий
Бог віра для мене як свідчений дар.
Боже! Я кажу Твій Божественний промінь,
Душу і серце граду Тогому віддаю,
з шмв я прийдець роси крестоносних розділю,
за нього подати я Тебе бажаю.
За нас Ти розлі аки, Милосердний,
«Хресті ілюму вісту процеди в благу,
щоб нас освітять в темн Душу Світлому,
як мистецтвом Ангелів, сату розсвітлю.
Прійми в дар свідчений, Боже паш мисль,
як побудований пам світлий храм,
на честь аполіксієвського Різаву Тогому
від нас, любовице Тебе, акинь харківськ.
Боже! Ти наш Хриі Світломик, Ти Сіну Волеліт!
Високотроїтвемийший Николіи (Душе),
Матроїніи Харківськїи і Богдоловськїи,
Мій Харкове дітий, Братіи братівськїи!

Zacharias oculo septem die primis rari,
Verimus est oculis, Zacharias pella
Nix oculis septem tu solis, Christe, prolla,
Sicut sunt oculi, quodis pupilla later,
O, recude in rari, miseriam, oculos
Sic sol ventu erit, Zacharias polis.

(Зачарїя пророче, що в тебе см очей,
Смоє см — мїстїи Зчарїя,
Циє смїи очїи тї єдинї, Хрїсте, аїде,
Смоє смї, мїи закритї мїюда,
О, розкрїє свої смї, зєдїєсь на мїюд!
Тїи мїстїи Зчарїя буде спрїєжєтє смїюд.)
Слєвїєтє Ієвїєрї, «Oratio ad Deum in verbis Zacharię
(«Oratio ad Deum in verbis Zacharię»)

